

Sygn. akt VIII U 229/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 r. w Gliwicach

sprawy T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanej B. D.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 grudnia 2014 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt VIII U 229/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 grudnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie art. 83 ust.1 pkt 3 w zw. z art. 91 ust. 5 oraz art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 1442 ze zm.), art. 81 ust. 1 i art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2008r., Nr 164, poz. 1027 ze zm.) ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanej B. D. podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek T. K. za okresy wskazane w decyzji tj. od lutego 2010r. do czerwca 2010r. i od października 2010r. do grudnia 2010r.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył płatnik składek T. K. domagając się jej zmiany bądź uchylenia w całości. Odwołujący wskazał, iż w związku z prowadzoną działalnością (prywatne szkoły dla dorosłych) zawierał z nauczycielami umowy o dzieło, na mocy których zobowiązywali się oni do przygotowywania i wygłoszenia cyklu wykładów, a następnie przeprowadzenia prac zaliczeniowych i egzaminów. Wykonanie dzieła polegało na przeprowadzeniu wykładów zgodnie z przepisami prawa oświatowego. Zajęcia odbywały się 2-3 razy w miesiącu wyłącznie w soboty i niedziele w okresie od września do czerwca. Zainteresowana w ramach wykonywania umowy o dzieło przygotowywała cykl wykładów, w tym samodzielnie decydowała o treści wykładów i sposobie ich prezentacji i miała pełną swobodę ich prowadzenia. Samodzielnie dobierała podręczniki. Następnie wykładowca przeprowadzał prace zaliczeniowe i egzaminy, samodzielnie decydując o sposobie i formie ich przeprowadzenia. Wykonawca umowy nie otrzymywał w tym względzie żadnych wytycznych od zlecającego i nie był zobowiązany do konsultacji w kwestiach dotyczących realizacji umowy. Odwołujący sprawdzał jedynie czy umowy były wykonywane i odbierał dzieło na podstawie rachunku wystawionego przez wykonawcę. Zdaniem odwołującego opracowanie i wygłoszenie wykładu jest rezultatem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. Nadto odwołujący podkreślił, że strony postanowiły zawrzeć umowę o takiej a nie innej treści, co wskazuje, że taki był cel ich umowy i zgodny zamiar stron. W ocenie odwołującego, powyższe okoliczności przesądzają o kwalifikacji łączącego strony stosunku zobowiązaniowego jako umowy o dzieło. Zdaniem skarżącego ZUS nieprawidłowo stosując art. 750 k.c. uznał, że zawarte umowy o dzieło są umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia. T. K. zarzucił nadto naruszenie szeregu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, w szczególności zarzucił, iż nie miał możliwości wypowiedzenia się co całego zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasowe stanowisko. Organ rentowy wyjaśnił, że podstawą wydania zaskarżonej decyzji była decyzja Dyrektora (...) Narodowego Funduszu Zdrowia w B. z dnia 2 czerwca 2014r., którą B. D. została objęta we wskazanych w tej decyzji okresach obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu wykonywania umów zlecenia. Decyzja Dyrektora (...) Narodowego Funduszu Zdrowia jest prawomocna. Wobec uprawomocnienia się tej decyzji i nie złożenia przez płatnika dokumentacji rozliczeniowej za okres podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu przez zainteresowaną w okresach spornych, wydana została z urzędu zaskarżona decyzja, która jest decyzją wymiarową, określającą kwotowo podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanej.

Zainteresowana nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W trakcie kontroli przeprowadzonej u płatnika składek – Centrum (...) T. K. w G., dotyczącej ustalenia prawidłowości i rzetelności obliczania, potrącania i opłacania składek i wpłat, do pobierania których zobowiązany jest wyżej wymieniony organ rentowy oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i do ubezpieczenia zdrowotnego, ZUS zakwestionował charakter umów zawieranych w okresie od lutego 2010r. do listopada 2010r. pomiędzy płatnikiem składek T. K. a B. D.. Zawierane w tym okresie umowy o dzieło zostały zakwalifikowane przez organ rentowy jako umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia.

Ustalono, że B. D., poza zawartymi umowami, posiada inny tytuł do podlegania ubezpieczeniom społecznym, zwalniający z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy zlecenia. W związku z tym, dla zainteresowanej nie została wydana decyzja w zakresie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia.

W związku z powyższym ZUS – na podstawie art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2008r., Nr 164, poz. 1027 ze zm.) – zwrócił się do (...) Narodowego Funduszu Zdrowia w B. o wydanie decyzji określającej okres podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu B. D..

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, decyzją z dnia 2 czerwca 2014r. Dyrektor (...) Narodowego Funduszu Zdrowia w B. ustalił, że B. D. podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z płatnikiem składek Centrum (...) T. K. w G. w następujących okresach:

- od 13.02.2010r. do 28.02.2010r.,
 - od 06.03.2010r. do 28.03.2010r.,
 - od 10.04.2010r. do 25.04.2010r.,
 - od 07.05.2010r. do 23.05.2010r.,
 - od 12.06.2010r. do 27.06.2010r.,
 - od 25.09.2010r. do 26.09.2010r.,
- od 09.10.2010r. do 24.10.2010r.,
- od 06.11.2010r. do 28.11.2010r.

W treści decyzji zawarto pouczenie o prawie do odwołania od decyzji do Prezesa NFZ w W. w terminie 7 dni od jej otrzymania.

Odwołanie od powyższej decyzji Dyrektora (...) w B. zostało wniesione przez płatnika T. K., jednak z przekroczeniem 7 dniowego terminu.

Postanowieniem z dnia 16 września 2014r. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania. Postanowienie to nie zostało zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W..

Tym samym decyzja Dyrektora (...) Narodowego Funduszu Zdrowia w B. z dnia 2 czerwca 2014r. stała się prawomocna.

W konsekwencji decyzją z dnia 29 grudnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanej B. D. podlegającej ubezpieczeniom jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek T. K. za okresy wskazane w decyzji tj. od lutego 2010r. do czerwca 2010r. i od października 2010r. do grudnia 2010r.

Decyzją z dnia 10 lutego 2015r. ZUS zmienił częściowo decyzję z dnia 29 grudnia 2014r. poprzez sprecyzowanie tytułu podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu z umowy zlecenia na umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

Sąd ustalił, iż przed Sądem Okręgowym w Gliwicach toczyły się liczne sprawy z odwołania płatnika składek T. K. od decyzji organu rentowego obejmujących osoby zatrudnione przez płatnika składek na umowę o dzieło, obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tytułu umowy zlecenia. W toku tych postępowań Sąd analizował treść oraz sposób wykonywania umów cywilnoprawnych zawieranych przez Centrum (...) T. K. w G. z zainteresowanymi wykładowcami, których przedmiotem było przygotowanie i przeprowadzenie cyklu wykładów z danego przedmiotu nauczania (a zatem w stanie faktycznym analogicznym jak w sprawie niniejszej) i oddalił odwołania uznając, iż zawierane umowy są typowymi umowami o świadczenie usług, rodzącymi obowiązek ubezpieczenia społecznego, a nie umowami o dzieło. Kwestia ta została prawomocnie przesądzona przez Sąd Apelacyjny w Katowicach, który podzielił ocenę Sądu I instancji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 stycznia 2015r. III AUa 330/14 oddalający apelację od wyroku tut. Sądu w sprawie VIII U 55/13).

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Natomiast informacje na temat oceny charakteru umów zawieranych pomiędzy T. K. a wykładowcami znane są Sądowi z urzędu z uwagi na prowadzone przed tut. Sądem liczne sprawy o analogicznym stanie faktycznym.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie Sąd wskazuje, iż bez znaczenia dla oceny zaskarżonej decyzji pozostają zarzuty odwołującego, obejmujące naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, rolę Sądu orzekającego w sprawie nie jest bowiem badanie prawidłowości trybu postępowania przed organem rentowym. Sąd bada prawidłowość zaskarżonej decyzji i jej zgodność z prawem. W wyrokach z dnia 9 lutego 2010r. I UK 151/09 (LEX nr 585708) oraz z dnia 14 stycznia 2010r. I UK 252/09 (LEX nr 577824) Sąd Najwyższy wskazał, że postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest decyzja wymiarowa ZUS z dnia 29 grudnia 2014r. ustalająca podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanej B. D. w spornych okresach.

Odwołujący płatnik składek nie kwestionował wysokości samej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, kwestionował natomiast obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego zainteresowanej.

Sąd zwraca uwagę, iż kwestia oceny charakteru umów zawartych w okresie od lutego 2010r. do listopada 2010r. pomiędzy płatnikiem składek T. K. a B. D. nie jest przedmiotem niniejszego postępowania. Postępowanie przed Sądem w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest bowiem postępowaniem kontrolnym mającym na celu sprawdzenie prawidłowości decyzji organu rentowego. Zakres rozpoznania sprawy jest wyznaczony zakresem przedmiotowym i podmiotowym zaskarżonej decyzji.

Niemniej jednak Sąd podkreśla, iż kwestia charakteru umów cywilnoprawnych zawieranych przez Centrum (...) T. K. w G. z zainteresowanymi wykładowcami w stanie faktycznym analogicznym jak w sprawie niniejszej została prawomocnie przesądzona. Sąd Apelacyjny w Katowicach podzielił ocenę Sądu Okręgowego w Gliwicach, iż zawierane umowy nie spełniają cech umowy o dzieło ale są typowymi umowami o świadczenie usług, rodzącymi obowiązek ubezpieczenia społecznego (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 stycznia 2015r. III AUa 330/14). Sąd wskazuje, że obowiązkowe podleganie ubezpieczeniom społecznym rodzi w konsekwencji obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego.

Niniejsza sprawa nie dotyczy objęcia B. D. ubezpieczeniem zdrowotnym, natomiast przedmiotem analizy niniejszej sprawy jest decyzja wymiarowa ZUS z dnia 29 grudnia 2014r. ustalająca podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne w okresach spornych. ZUS nie wydawał bowiem decyzji obejmującej zainteresowaną obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, gdyż kwestia ta leżała – z przyczyn niżej wskazanych – w kompetencji Dyrektora (...) w B. i została prawomocnie rozstrzygnięta decyzją z dnia 2 czerwca 2014r.

Zgodnie z art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. 2015r. poz. 581) dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu rozpatruje indywidualne sprawy z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego. Do indywidualnych spraw z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego zalicza się sprawy dotyczące objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym i ustalenia prawa do świadczeń.

W myśl ust. 2 do spraw, o których mowa w ust. 1, nie należą sprawy z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych.

Wniosek o rozpatrzenie sprawy, o której mowa w ust. 1, zgłasza ubezpieczony, a w zakresie objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym wniosek może zgłosić w szczególności Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego lub członek rodziny ubezpieczonego, także w zakresie dotyczącym objęcia ubezpieczeniem w okresie poprzedzającym złożenie wniosku (ust3).

Zgodnie z ust. 3a w przypadku gdy wnioskodawcą jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza kopie posiadanych dokumentów i informacje uzasadniające treść żądania.

Po myśli ust. 4 dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu rozpatruje sprawy, o których mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia ich wniesienia, wydając decyzję. Uzasadnienie decyzji sporządza się z urzędu.

Zgodnie z ust 5 odwołanie od decyzji wydanej w sprawach, o których mowa w ust. 1, wnosi się do Prezesa Funduszu w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania.

Z kolei zgodnie z ust. 6 w sprawach, o których mowa w ust. 1, w zakresie nieregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Z treści cytowanego przepisu wynika, że objęcie ubezpieczeniem zdrowotnym w indywidualnych sprawach z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego należy do właściwości dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia a wymierzanie składek na ubezpieczenie zdrowotne należy do właściwości organów rentowych.

W wyroku z dnia 29 stycznia 2014r. II UK 257/13 (LEX nr 1438803) Sąd Najwyższy wskazał, że „jeżeli decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zostanie stwierdzone, że dana osoba, jako zleceniobiorca, podlegała w określonym czasie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, to skutkiem tego jest objęcie tej osoby z mocy prawa obowiązkowo ubezpieczeniem zdrowotnym, co nie wymaga potwierdzenia decyzją NFZ. Wydanie takiej decyzji byłoby konieczne jedynie wówczas, gdyby ustawa o świadczeniach stwierdzała, że objęcie ubezpieczeniem zdrowotnym następuje na podstawie decyzji wydanej przez dyrektora oddziału wojewódzkiego (...). Takiego przepisu nie ma jednak w ustawie o świadczeniach. Z art. 109 ust. 1 ustawy z 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych wynika jedynie, że dyrektor oddziału wojewódzkiego funduszu rozpatruje indywidualne sprawy z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego. Do indywidualnych spraw z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego zalicza się sprawy dotyczące objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym i ustalenia prawa do świadczeń. Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że wydanie decyzji przez NFZ jest konieczne w przypadkach szczególnych, tj. wówczas, gdy chodzi o osoby, które ubiegają się o dobrowolne ubezpieczenie zdrowotne, albowiem o zawarcie z daną osobą umowy dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego decyduje wyłącznie ta instytucja, czy też w sytuacjach wątpliwych, tj. wtedy, kiedy dopiero decyzja NFZ może rozstrzygnąć istniejące wątpliwości co do podlegania przez daną osobę obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu”.

Ta linia orzecznictwa znalazła potwierdzenie m.in. wyrokach Sądu Apelacyjnego w Białymstoku w z dnia 1 lipca 2014r. sygn. akt III AUa 14/14, III AUa 52/14, III AUa 51/14, III AUa 13/14, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 stycznia 2014r. III AUa 823/13. Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 czerwca 2014r. w sprawie II UK 464/13.

W postanowieniu z dnia 29 stycznia 2014r. sygn. akt II UZ 70/13, Sąd Najwyższy podkreślił, że jeżeli osią sporu jest ocena charakteru prawnego umowy, na podstawie której zainteresowany wykonuje swoją pracę, tzn. czy jest to umowa o dzieło, praca na podstawie której nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, czy też umowa o świadczenie usług, objęta takim obowiązkiem (porównaj art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), przesądzenie o podleganiu z mocy prawa ubezpieczeniom społecznym w związku z zatrudnieniem na podstawie umowy o świadczeniu usług jest równoznaczne z objęciem z mocy prawa takiej osoby ubezpieczeniem zdrowotnym na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, bez potrzeby potwierdzania tej okoliczności decyzją Narodowego Funduszu Zdrowia.

Wskazana w powyższym orzecznictwie sytuacja automatycznego objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym jako konsekwencja podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym nie zachodzi w przedmiotowej sprawie. Z kontroli przeprowadzonej przez organ rentowy wynika bowiem, że B. D., poza zawartymi z T. K. umowami, posiada w spornym okresie inny tytuł do podlegania ubezpieczeniom społecznym, zwalniający z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy zlecenia. ZUS nie mógł zatem wydać decyzji deklaratoryjnej obejmującej zainteresowaną obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym we wskazanym okresie a w konsekwencji skutkującej również objęciem obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym.

W niniejszym postępowaniu mamy do czynienia z indywidualną sprawą z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, gdzie kwestia objęcia zainteresowanej ubezpieczeniem zdrowotnym została przekazana dyrektorowi oddziału wojewódzkiego (...). Przedmiotem sporu niniejszego postępowania jest bowiem istnienie obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne w określonej wysokości, a zatem przed wydaniem zaskarżonej decyzji, koniecznym było uzyskanie przez organ rentowy prawomocnej decyzji dyrektora właściwego oddziału wojewódzkiego Funduszu rozstrzygającej o kwestii podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu. O wydanie takiej decyzji ZUS zwrócił się w trybie art. 109 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy.

Taka decyzja została wydana w dniu 2 czerwca 2014r. przez Dyrektora (...) Narodowego Funduszu Zdrowia w B., który ustalił, że B. D. podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu, jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów zlecenia zawartych z płatnikiem składek Centrum (...) T. K. w G. we wskazanych w decyzji okresach.

Decyzja Dyrektora (...) z dnia 2 czerwca 2014r. jest prawomocna, bowiem odwołanie od tej decyzji zostało wniesione do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w W. po terminie.

W konsekwencji prawomocnego objęcia B. D. obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym, organ rentowy słusznie wydał zaskarżoną decyzję w zakresie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne za okresy, w których zainteresowana została objęta ubezpieczeniem zdrowotnym. Sprawy z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne należą bowiem do właściwości organu rentowego.

Uwzględniając zatem fakt, że odwołujący nie kwestionował samej podstawy wymiaru składek, zaskarżoną decyzję należało uznać za prawidłową.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

W punkcie 2 wyroku Sąd zasądził od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego Sąd oparł o art. 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r., Nr 490), mając na uwadze wskazaną wartość przedmiotu sporu.

(-) SSO Mariola Szmajduch